

РЕШЕНИЕ

№ 5967

гр. София, 18.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Пенка Велинова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6480** по описа за **2022** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на „КДМ Транспорт“ ЕООД, представлявано от управителя Н. К., срещу решение № 20044312/24.06.2022 г., постановено по НАХД № 10358/2020 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 16-ти състав. В касационната жалба са изложени доводи за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Й., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира разности, за които представя списък.

Ответникът – директор на регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С., не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София град, X. касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от

оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 42-0001102/15.07.2021 г., издадено от директора на регионална дирекция „Автомобилна администрация“- С., с което за извършено нарушение на чл. 7б, ал. 1, изр. 1 Закона за автомобилните превози /З./ на „КДМ Транспорт“ ЕООД на основание чл. 96г, ал. 1, предл. 2 З., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева.

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

При извършена тематична проверка на 26.06.2020 г. на основание получено писмо от Кралство Великобритания за извършени нарушения от водачи на товарни автомобили е констатирано, че „КДМ Транспорт“ ЕООД притежава международен лиценз за превоз на товари № 19947, валиден до 16.10.2028 г. На 07.02.2020 г. лицензираният превозвач е извършил превоз на товари на територията на Кралство Великобритания с превозно средство ДАФ95ХФ с рег. [рег.номер на МПС] от категория N3, оборудвано с дигитален тахограф сериен № 525237, за което се изисква СУМПС от категория С, с назначения на трудов договор водач Т. Б. Т., който не отговаря на изискванията за квалификация на водач- не притежава валидна карта за квалификация на водача. Прието е, че е нарушена разпоредбата на чл. 7б, ал. 1, изр. 1, поради което е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 277645/26.06.2020 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да потвърди НП, районният съд е обусловил изводи, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

Решението на СРС е неправилно. При неговото постановяване е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК.

Съгласно чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, задължителен реквизит както на АУАН, така и на НП, е мястото на извършване на нарушението. Видно от съдържанието на АУАН, преповторено и в НП, е посочено, че: „на 07.02.2020 г. в [населено място], [улица] лицензираният превозвач „КДМ Транспорт“ ЕООД е извършил превоз на товари на територията на Кралство Великобритания.“ Налице е неопределеност и неяснота на обжалваното наказателно постановление по отношение на мястото на извършване на нарушението, което води до липса на възможност за индивидуализиране на конкретното нарушение, за което наказващият орган е наложил административно наказание. Разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, съгласно която наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, е неприложима в случая, тъй като нередовността е допусната и в НП, а не е отстранена с него.

Формалността на административнонаказателното производство предполага максимална прецизност на наказващия орган при индивидуализацията на конкретното нарушение. Именно съблюдаването на формалния характер на производството по налагане на административни наказания е гаранция за липсата на засягане и ограничаване на правото на защита на наказаното лице. Налице е допуснато от наказващия орган нарушение на процесуалните правила при издаване на наказателното постановление, resp. налице е основание за отмяна на наказателното постановление.

В допълнение следва да се посочи, че административнонаказателното обвинение не е доказано по несъмнен начин. От преписката и от събраните от съда свидетелски показания, не може да се установи на базата на какви доказателства е направен извод, че на 07.02.2020 г. именно лицето Т. Т. е извършвало превоз на товари. Не става ясно въз основа на какви данни е преценено, че точно този водач е осъществявал превоз на посочената дата. В тежест на административния орган е да установи по несъмнен начин както всички елементи от състава на административното нарушение, така и всички факти и обстоятелства, имащи отношение към отговорността на лицето. Като е приел нарушението за несъмнено и безспорно установено, въззивният съд е постановил неправилно решение.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено заедно с потвърденото с него наказателно постановление

При този изход на спора съдът намира за основателно и своевременно направено искането на касатора за присъждане на сторените по делото разноски, поради което на основание чл. 63д ЗАНН и липсата на възражение за прекомерност, ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 600 лева за производството по делото, представляваща уговорено и реално заплатено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20044312/24.06.2022 г., постановено по НАХД № 10358/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 16-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0001102/15.07.2021 г., издадено от директора на регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С..

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - С. да заплати на „КДМ Транспорт“ ЕООД сумата от 600.00 /шестстотин/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.